

IDUN OCH UNGDOMENS ÄPPLEN

Idun var en av Odens många barn och gift med musikens gud Brage. Hon var den vackraste av alla i Asgård och även den mest omtyckta. Idun hade en mycket viktig uppgift. Hon odlade en särskild sorts äpplen som asarna åt av för att inte bli gamla. Några av dem, som Oden själv, hade redan hunnit bli ganska gammal innan han började äta av äpplena. Asagudarna var nämligen inte odödliga, men tack vare Iduns äpplen slutade de i alla fall åldras.

Jätten Tjatse flög ofta omkring förvandlad till en örn och spejade på asarna. Han blev till slut väldigt förtjust i Idun, men vågade inte själv fånga in henne.

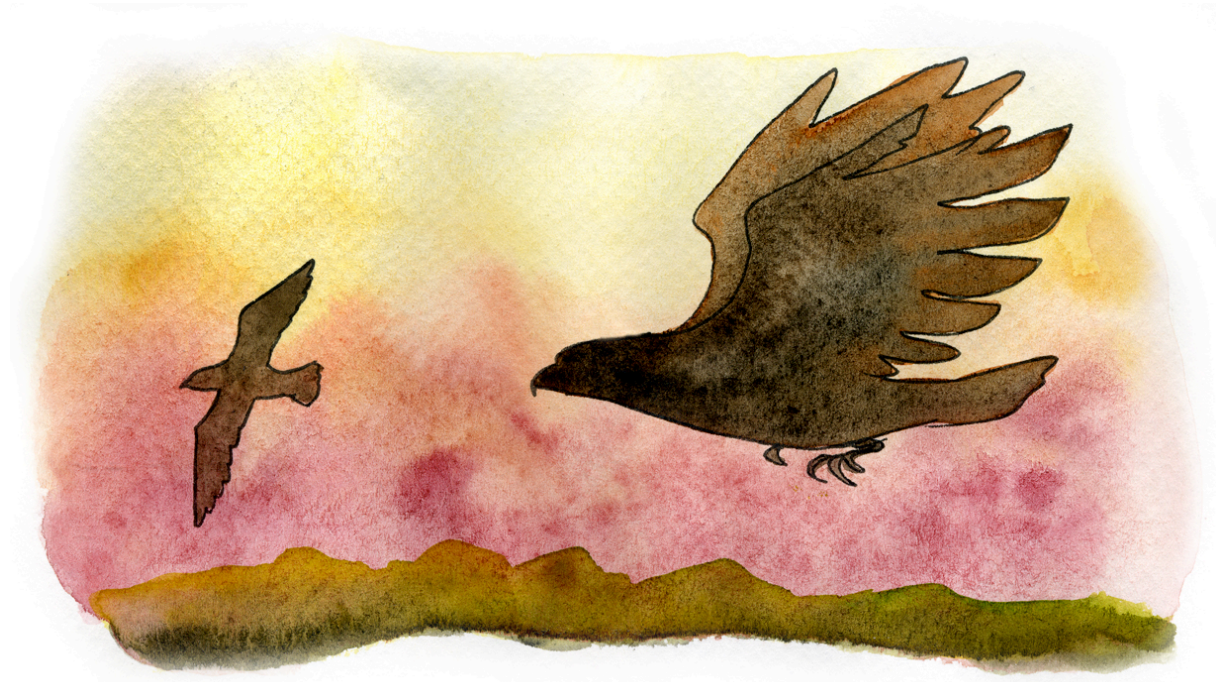
En dag fick han se Oden, Loke och Odens vän Höner sitta under ett träd och grilla en stor ox. Tjatse satte sig i trädet och lyckades sno åt sig de bästa bitarna av oxen, något som gjorde Loke rosenrasande. Han grep tag i en stor påk och klippte till Tjatse, men det var dumt

gjort. Jätten grep tag i honom med sina starka örnklor och flög iväg med honom. Loke gnällde och bad om bli släppt men Tjatse höll honom fast i ett järngrepp. Han släppte inte Loke förrän han hade lovat hjälpa till att röva bort både Idun och hennes äpplen!

Loke sade ingenting om vad han lovat Tjatse till Oden och Höner. När han återvänt till Asgård sökte han upp Idun. Loke visste att det var dags för henne att lämna sin trädgård och dela ut de magiska äpplena. Loke undrade om han kanske kunde få hålla henne sällskap på hennes promenad och det hade Idun inget emot. Istället för att gå på den vanliga vägen till de andra asarnas hem lurade Loke ut Idun på en annan stig. Där väntade Tjatse på dem i sin örnförklädnad. Innan Idun hann sätta sig i säkerhet grep jätten tag i henne och hon for till väders med äpplen och allt.

När inte asarna fick sina ungdoms-äpplen började de genast åldras. Alla de förlorade åren hann ifatt dem i ett huj. Oden anade vem som kunde ligga bakom Iduns försvinnande. Han var ju faktiskt allvetande! Han kallade på Loke och tvingade honom att avslöja vad som hänt. För trots

att Loke var rädd för jättarna var han ännu mer rädd för Odens raseri. Loke var den skyldige och det föll därför också på hans lott att hämta tillbaka Idun och äpplena. Han lånade en magisk falkdräkt av Freja och flög iväg till Tjatses stora hus för att leta reda på Idun. Han fann henne snart och upptäckte att jättarna inte hade hunnit äta upp alla äpplena. Snabbt som ögat förvandlade Loke Idun till en nöt, tog henne i näbben och flög iväg mot Asgård.

Men Tjatse fick syn på honom, och fast Loke var förklädd till fågel kände jätten igen honom. Snart hade Loke och Idun Tjatse i hälar, men de andra asarna väntade på dem. Kring Asgård's murar hade de rest upp långa träspån. De lät Loke flyga över dem men när Tjatse dök upp tände de eld på spånen. Flammorna bet sig fast i Tjatses fjäderdräkt och tvingade ner honom på marken. Där dängde snabbt Tor sin mäktiga hammare i jättens skalle, så han dog på fläcken.

Man kan ju tycka att det där var feigt gjort. Gudarna var nog själva lite skamsna. För att minnas jätten så kastade Tor upp hans ögon på himlen där somliga säger att de blev till stjärnor. Andra säger att de blev till sol och måne.